

[Stensballe.]

hurtigere og er mere til at stole paa end den Hær, vi har nu med de mange Reserver. Dette vil være af Betydning for vort Land, hvis vi nogen Sinde, hvad ingen haaber, skulde komme i Forviklinger af krigsmæssig Art. Om Hæren er for stor til Bevogtningsopgaver, ja, det kan der være delte Meninger om. Vi tror i hvert Fald, at Hæren ikke kan taale at blive mindre, end den nu bliver. At der herigennem skulde aabne sig bedre Udvej for at faa Afrustningsforslaget gennemført, deri tror jeg, den højtærede Minister ser meget forkert, thi naar der nu er stemt for dette Forslag af begge Regeringspartier, og Ministeren har været med til at underskrive Loven, tror jeg nok, en hel Del af den Agitation, der har været ført, vil gaa lidt over Hovedet paa Folk, hvis den rejses igen. Og Afrustningsforslagets Skæbne i dette høje Ting behøver den højtærede Minister, saa længe Tinget har sin nuværende Sammensætning, ikke at være i Tvivl om. Det viste sig tilstrækkelig tydeligt forleden Dag, og det vil efter dette Forslags Vedtagelse sikkert vise sig gentagne Gange. Afrustningsforslaget kan selvfølgelig fremsættes, men at vedtage det bliver der ikke Tale om.

Den højtærede Minister kom ind paa Spørgsmaalet om Personellet og nævnte, at meget Personel bliver overflødigt efter dette Forslags Gennemførelse. Det siger sig selv, at der maa blive afskediget en Del Personel, men det er i hvert Fald ikke saa meget som efter det Forslag, Ministeren har fremsat. I saa Henseende er dette Forslag bedre for Personellet. Den højtærede Minister lod til at ville fortælle, at der ikke var taget tilstrækkeligt Hensyn til Officierterne. Men den Henvendelse, der kom fra dem til Udvalget, og hvori de fremsatte Ønske om, at der ikke blev færre Officierer pr. Enhed, er blevet opfyldt, saaledes som Tallene paa Skemaet vil vise det. At der maa afskediges Officierer, og at der navnlig maa afskediges Musikere, naar alle Musikkorps undtagen Livgardens bliver ophævet, er en Sag for sig, men hvis den højtærede Minister ønsker at fremkomme med et Forslag om at bevare Musikkorpserne paa de civile Budgetter, skal vi gerne tiltræde et saadant Forslag.

Ministeren sagde dernæst, at man vil række de afskedigede en hjælpende Haand. Hvorledes det skal ske, ved jeg ikke, for Midlerne maa jo saa tages paa et andet Budget; de kan i hvert Fald ikke tages paa disse Budgetter. Disse Budgetter har deres bestemte Opgaver, og dem forpligter den højtærede Minister sig til at løse, ogsaa i

Henhold til de Bemærkninger, der ledsager Forslaget. Jeg forstaaer ikke rigtig, hvad den højtærede Minister mente med, at der var Udtalelser, som han ikke vilde bøje sig for, eller hvorledes det nu var. Jeg spørger derfor: Hvorledes skal jeg forstaa denne Udtalelse? Naar den højtærede Minister gaar ind for Forslaget, maa han ogsaa gaa ind for selve Grundlaget for det, og det haaber og tror jeg ogsaa, han vil. Jeg tror, han loyalt vil administrere denne Lov efter dens Forudsætninger. Vi maa i hvert Fald mene, at det vil være hans Pligt, ogsaa efter de Forhandlinger, der har været ført, og den Forstaaelse, hvormed de har været ført.

Den højtærede Ministers Udtalelse om, at der klæbde de samme Mangler ved dette Forslag som ved den nuværende Ordning, forstaaer jeg ikke, naar Forslaget betegner en Forbedring, hvad Ministeren har indrømmet under Forhandlinger, der har været ført. Hvad er det saa for Mangler, der særlig klæber derved? Maa vi ikke faa det at vide. Det synes jeg vilde være interessant at faa at vide i Dag, inden vi kommer videre med Forslaget. Men i øvrigt maa jeg naturligvis takke, fordi den højtærede Minister vil modtage Forslaget og stemme for det. Vi mener, at det er et godt Forslag, der vil afhjælpe Brøst, som har vist sig at være ved den nuværende Ordning, og vi mener, det er et Forslag, der er tilstrækkeligt til det Brug, der skal gøres af det for vort Land.

C. F. Sørensen: Det er i Aar 10 Aar siden, at den høje Rigsdag behandlede og vedtog Forsvarsordningen af 1922. Vort Parti kritiserede de Forslag, der den Gang fremkom om Hærens og Søværnets Ordning, idet vi paa pegede — og paa pegede meget stærkt —, at de Rammer, der var opstillet, ikke kunde udfyldes ved de Midler, der blev stillet til Raadighed. Efter som Aarene er gaaet, er det ikke alene gaaet op for Befolkningen, at den Opfattelse, Socialdemokratiet den Gang gjorde gældende her i Rigsdagen, var rigtig, men det er ogsaa gaaet op for Partiet Venstre, der var *primus motor* ved Gennemførelsen af disse Forsvarslove. Det er gaaet op for det i saa høj Grad, at der nu to Gange fra Partiet er fremkommet Forslag om en Omordning af Hæren og Søværnet, første Gang gennem Lovforslaget af 30. November 1927 om Rigets Forsvar, anden Gang gennem det Forslag, som det høje Landsting har til Behandling i Dag. Partiet Venstre saa, efterhaanden som Aarene gik, at dets Stilling som Parti til Forsvarsordningen var umulig, at dansk